

214. Slutningsbestemmelserne i Stykke 2 blev indføjet i den i 1912 i Haag udfærdigede Konvention og blev ordret indført i Eksperternes Udkast for at imødekomme visse Lovgivninger, som tillagde Vekslen Egenskab som „umiddelbart eksigibelt“ Dokument. Efter Konventionens Afslutning vil det, ligesom tidligere, staa de enkelte Landes Lovgivning frit for kun at betragte trukne Veksler, paa hvilke Trassenten allerede ved Veksels Udstedelse har berigtiget Stemplet, som udstyrede med Fortrinsstillingen som eksigibelt Dokument.

215. Man haabede, at de paa Konferencen repræsenterede Lande omtrent eenstemmig og uden Forbehold vilde have tiltraadt det i Udkastet fastslaaede Princip, men dette var dog ikke ganske Tilfældet. For at sikre en omtrent eenstemmig Tiltrædelse blev det anset for nødvendigt at tillade to udtrykkelige Indskrænkninger.

216. Den første er fastslaaet i Konventionen. Det fandtes ikke muligt for visse Lande at gaa med til at anerkende Egenveksler som gyldige, naar disse var udstedte uden Iagttagelse af Stempellovgivningens Bestemmelser. En Indskrænkning paa dette Punkt er derfor indført i Artikel 1, Stykke 3.

Det blev yderligere fremhævet, at denne Indskrænkning kun i meget ringe Grad vil have en skadelig Indflydelse paa den internationale Omsætnings Sikkerhed. I de Lande, der paatænker at benytte sig af denne Indskrænkning, er Egenveksler ikke i almindelig Brug undtagen i den indenlandske Omsætning, og det er kun rent tilfældigt, at enkelte af den Art Veksler nu og da kommer i Cirkulation i Udlandet, idet trukne Veksler normalt benyttes ved Forretninger paa udenlandske Markeder.

217. Den anden Indskrænkning har en meget mere omfattende Rækkevidde og er omhandlet i Punkt D i den til Konventionen knyttede Protokol. Den blev indført paa Foranledning af den britiske Delegation, der gjorde gældende, at Spørgsmaalet om Gyldigheden af ustemplede Veksler for visse Vekslers Vedkommende kunde tiltrædes uden nogen videre Modstand, men ikke for andres Vedkommende. De Veksler, der kan nyde godt af Konventionens Bestemmelser er saadanne, som „forevises til Akcept, akcepteres eller lyder paa Betaling andetsteds end i Det forenede Kongerige“. Med Hensyn til andre Veksler staaer det Storbritannien frit for at fastholde sin nuværende Lovgivning.

218. Protokollens Bestemmelser paakræver endnu et Par Bemærkninger.

Den første vedrører Stykke 4 i Protokollens Punkt D. Dette Stykke blev indført med Henblik paa de britiske selvstyrende Kolonier, som senere maatte være i Stand til at tiltræde Konventionen. Hensigten med Stykket er at sætte dem, ligesom Storbritannien, i Stand til at begrænse Virkningen af deres Tiltrædelse til trukne Veksler, der forevises til Betaling, eller akcepteres, eller lyder paa Betaling andetsteds end i deres Territorier.

Den anden Bemærkning angaar Stykke 3 i Protokollens Punkt D. Hensigten med denne Klausul er at beskytte Nordirlands finansielle Autonomi, i hvilken der kun med Hensyn til fiscale Spørgsmaal kan gøres Indgreb under visse specielle Omstændigheder.